

26. Fra Direktionen for Aktieselskabet „Silkeborg Badesanatorium (Koldtvandskuranstalt)“ om et Statstilskud paa 2,000 Kr. (Indbragt den 20de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds, Byriel-Sensen).

Et Andragende af lignende Indhold (fra Silkeborg Kneippkuranstalt) var indbragt i forrige Samling (se Tillæg B. for 1898—99, Sp. 515—18). Udvalget gjorde ikke Indstilling. Der henvises nu til, at Anstalten i de 2 første Driftsaar fra 1ste Maj 1897 til 31te Januar 1899 har været besøgt af 960 Kurgæster, hvoraf 167 Personer have faaet Kur mod halv Betaling samt enkelte helt fri Kur, hvilket har medført en Mindreindtægt af omtrent 2,500 Kr. Aktionærerne have intet Udbytte faaet for det forløbne Driftsaar og ville heller intet faa for det indeværende.

3 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

27. Fra 4 Gaardejere i Taft Sogn ved Rolding om Erstatning for Tab ved deres Jorderes Overstærkelse af den i 1864 dragne Grænselinie. (Indbragt den 24de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds, Jessen).

Ved Fredstraktaten af 1864 blev der tilsikret Lodsjeere fri og uhindret Færdjel til og Benyttelse af de af deres Jorder, der laa Syd for Grænsen. I de første Aar blev Fredstraktatens Bestemmelse i saa Henseende overholdt, hvorfor der heller ikke mærkedes tynderlig Ulempe af de ny Forhold paa de Gaarde, hvis Jorder vare blevne overstaarne af Grænselinien. Snart blev det imidlertid anderledes, idet Karantæneforholdsregler, først fra dansk Side, senere fra tysk, voldte Vanskeligheder. En nærmere Udvikling af, hvori disse Ubegageligheder og Tab have bestaaet, er formentlig overflødig, da Regering og Rigsdag have anerkendt Tabenes Tilstedeværelse ved paa Finansloven af 1897—98 at bevilge Skadeserstatning til flere Lodsjeere med Jord paa begge Sider af Grænsen, nemlig til alle dem, som havde ejet deres Gaarde før 1864. Andragerne falde ikke ind under denne Kategori, men længe før 1864 har der hørt Jorder Syd for den nuværende Grænse til deres Gaarde, som de i Tiden mellem 1864 og 1891 have overtaget ved Køb eller Arv til en Pris, der stod i Forhold til den i Fredstraktaten givne Ret, og hvori der selvfølgelig ikke var givet Afslag af Hensyn til Ulemper og Tab ved Karantæneforholdsregler, som i flere Aar antoges for at være forbigaende. Gentagne Gange have Andragerne ansøgt Landbrugsministeriet om Erstatning, men paa den første Ansøgning modtoges Afslag, og paa den anden er der endnu ikke indløbet Svar, skønt den er indsendt for omtrent 1½ Aar siden. Det forekommer Andragerne, at Billighed taler for, at de faa samme Erstatning som de, der have ejet Gaardene før 1864, thi i de første Aar efter Fredsslutningen var der ingen Ulemper, og senere have de lidt under de samme Vanskeligheder og maattet bære de samme Tab som hine. Skal der til Opnaelse af Erstatning sættes en Tidsfrist for Ejendomsforholdet, bør Kolera-Maret vælges, da det da maatte gaa op for alle, hvilke Ulemper og Tab der var forbundet med at eje Jorder Syd for Grænsen, og desuden have de tyske Karantæneforanstaltninger siden da været saadanne, at enhver, der nu køber en Gaard af denne Art, tager Hensyn dertil. I Henhold til det udviklede, haabe Andragerne at faa en Erstatning i Lighed med den, de andre Lodsjeere allerede have opnaaet.

Udvalget gør ikke Indstilling.

28. Fra Formanden for de samvirkende Aften-skoleforeninger om et Tilskud af 400 Kr. (Indbragt den 26de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Randers Amts 3dje Valgkreds, Bjerre).

Det er til Dækning af de Udgifter, som Aften-skoleforeningernes Agitationsudvalg har haft for at fremme Aften-skolefagen her i Landet, at man ønsker de 400 Kr.